

Tractament del segment inicial *gua-* en *guaret* (II)

(ALDC, IV, 745. El *guaret*)

La ‘terra de conreu que hom deixa sense sembrar per tal que reposi’ coneix diversos noms, sovint perifràstics (*terra que reposa*, ~ *en repòs*, *de descans*, etc.), però aquí focalitzarem la nostra atenció sobre el mot normatiu, *guaret*, amb les seves variants, centrant-nos en el tractament del segment romànic inicial GUA-. El mot deriva de *WARACTU, var. del llat. vg. VERACTU a causa d’una interferència germànica i que era resultat d’una dissimilació eliminatòria de V...V del llat. cl. VERVACTUM; és cognat de l’oc. *garait/garach* i del fr. *guéret* (< fr. ant. *garait*). El segment àton GUA-, en la nostra llengua, s’ha mantingut sobretot en cat. occ., mentre que a la resta, a través de **guoret*, s’ha monoftongat en g[o]ret, que ja es documenta l’any 1619 i que trobem en mall. (tret de la loc. 74) i en escriptors de la Renaixença, amb el pas de [o] > [u] en cat. central i la resta

del bal., quan la [o] àtona canvia en [u] (com *c[o]rral* > *c[u]rral*); un fenomen paral·lel al del tractament de -GUA final (veg. PALDC, I, mapa 11) i de QUA- inicial (veg. PALDC, III, mapa 282). Un canvi més tardà és el de [g]oret, [g]uret en [b]oret, [b]uret, a causa d’una equivalència acústica GO-, GU- > BO-, BU-, semblant als casos de *gomitar* < [b]omitar, *gorradura* < [b]orradura (veg. PALDC, I, mapa 33), etc., sense necessitat de recórrer a l’atracció de *vorera*, com proposa el DECat (cf. Veny, 1989 a). Quant al canvi VER- > WAR-, es tracta d’una interferència amb un mot germànic, probablement WAIDA ‘pasturatge’, com ha passat d’una manera semblant amb el llat. VASTARE, encreuat amb el germ. WOSTAN, WOSTIAN, origen de *gastar*, o amb el llat. VADU, encreuat amb WAD, origen de *guau* > *gual*. Per al tractament del segment -ACT-, veg. mapa 462.

